

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Европейския Съдебен Атлас По Гражданскоправни Въпроси](#) > [Връчване На Документи \(преработен Текст\)](#) > [Germany](#)

Връчване на документи (преработен текст)

Германия

Германия

ТЪРСЕНЕ НА КОМПЕТЕНТНИ СЪДИЛИЩА/ОРГАНИ

Инструментът за търсене по-долу ще ви помогне да намерите съдилища или органи, компетентни за даден европейски правен инструмент. Моля, имайте предвид, че въпреки че са положени всички усилия да се провери точността на резултатите, може да има изключения при определянето на компетентност, които не са обхванати.

Член 3, параграф 1 — Предаващи органи

За съдебни документи предаващият орган е връчващият документа съд (член 1069, параграф 1, точка 1 от Гражданския процесуален кодекс (ZPO)).

За извънсъдебни документи предаващият орган е районният съд (*Amtsgericht*), в чийто район е местоживеенето или обичайното местопребиваване на връчващото документа лице; за нотариални актове предаващият орган е районният съд, в чийто район се намира кантората на удостоверяващия документа нотариус; при юридическите лица седалището замества местоживеенето или обичайното местопребиваване; Правителствата на *провинциите* могат да издават подзаконовни нормативни актове, с които да възложат на един районен съд да изпълнява функцията на предаващ орган за районите на няколко районни съдилища (член 1069, параграф 1, точка 2 от ZPO).

Член 3, параграф 2 — Получаващи органи

Компетентният получаващ орган съгласно член 3, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/1784 е районният съд, в чийто район следва да се връчи документът. Правителствата на *провинциите* могат да издават подзаконовни нормативни актове, с които да възложат на един районен съд да изпълнява функцията на получаващ орган за районите на няколко районни съдилища.

Член 3, параграф 4, буква в) — Средства за получаване на документи

В съответствие с член 5, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2020/1784 на разположение са следните средства за получаване на документи: получаване чрез пощенски служби, частни куриерски услуги или факс.

За неформална комуникация могат да се използват още телефон и електронна поща.

Член 3, параграф 4, буква г) — Езици, които може да се използват за попълване на

стандартния формуляр, съдържащ се в приложение I

Формулярите в приложение I към Регламент (ЕС) 2020/1784 могат да бъдат попълнени на немски или английски език (член 1070 от ZPO).

Член 4 — Централен орган

Функциите на централния орган се изпълняват предимно на ниво *провинция (Land)*.

Всяка *провинция* има свой централен орган, определен от правителството на *провинцията* и изпълняващ тази функция на нейна територия (член 1069, параграф 3 от ZPO). Най-често централният орган на *провинцията* е съдебната администрация на *провинцията*, висш областен съд или районен съд.

Освен 16-те централни органа на ниво *провинция*, съществува един федерален централен орган — Федералната служба за правосъдие (*Bundesamt für Justiz*). Федералният централен орган оказва подкрепа на компетентните органи в *провинциите* (член 1069, параграф 4 от ZPO) и получава искания за връчване във връзка с иски, заведени срещу Федерална република Германия.

Член 7 — Помощ при търсене на неизвестен адрес

В съответствие с член 7, параграф 1, буква в) Германия предоставя за ползване съответната информация за намиране на адреси чрез портала за електронно правосъдие. Така съгласно член 44 от германския Федерален закон за регистрация на населението (*Bundesmeldegesetz — BMG*) чуждестранните публични органи и чуждестранните частни лица имат право да получат от германските органи по регистрация просто извлечение от регистъра (*einfache Melderegisterauskunft*) за определено лице, без да посочват причини за искането си.

Простото извлечение от регистъра съдържа:

- фамилно име;
- лични имена, с посочване на обичайно използваното име;
- докторска степен;
- настоящи адреси и
- в случай че лицето е починало, посочване на това обстоятелство.

Искането трябва да бъде адресирано до компетентния орган по регистрация. По правило това е местната служба за населението (*Bürgeramt*) в общината, града или населеното място, където се смята, че лицето живее. Все повече общини предлагат възможност за получаване на информацията онлайн.

Извлечението от регистъра се издава срещу такса. Размерът на таксата е различен в отделните *провинции*.

Извлечението от регистъра се издава при условие, че търсеното лице може да бъде точно идентифицирано въз основа на информацията, предоставена от запитващия орган. Това важи и когато се иска достъп до данни за голям брой лица, което е теоретично е възможно. Следователно не е възможно предаването на „списък с резултати“. Освен това физическото или юридическото лице, което иска информацията, трябва да декларира, че няма да използва данните за рекламни или търговски цели.

Не може да бъде издадено извлечение от регистър, ако за съответното лице в регистъра има вписана забрана за разкриване по член 51 от BMG или известие за неразкриване под условие по член 52 от BMG и ако не може да се изключи нарушаването на защитени интереси.

В контекста на дейности, които изцяло или частично попадат в приложното поле на правото на Съюза, данни с по-широк от този обхват могат да се предават съгласно член 35 от BMG на публични органи в други държави — членки на Европейския съюз, на публични органи в други договарящи се държави по Споразумението за Европейското икономическо пространство, на институции и органи на Европейския съюз или на институции и органи на Европейската общност за атомна енергия, доколкото това е необходимо за изпълнение на функциите на отпращаващия искането орган.

Германските получаващи органи предоставят следната помощ в съответствие с член 7, параграф 2, буква в):

Когато адресатът не пребивава на адреса, посочен в искането за връчване, обикновено германският получаващ орган полага усилия да установи настоящия му адрес. Това важи не само ако адресатът се е преместил, но и ако адресът, посочен в искането за връчване, е непълен или грешен. Получаващият орган обаче извършва тази услуга на доброволни начала и няма задължение да я предоставя.

Член 8 — Предаване на документи

Формуляр А в приложение I (искане) може да бъде попълнен на немски или английски език (член 1070 от ZPO).

Член 12 — Отказ от приемане на документ

Няма.

Член 13 — Дата на връчването

По отношение на заявителя, посочен в член 12, параграф 5, трето изречение и в член 13, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/1784, съгласно германското законодателство точната дата на връчване рядко е от значение за изчисляването на сроковете, тъй като обикновено е достатъчно документът да е пристигнал в съда до изтичане на съответния срок, ако връчването на документа следва непосредствено след това (член 167 от ZPO). Ако в конкретен случай точната дата на връчване е от значение, се прилага член 222 от ZPO във връзка с член 187 и сл. от Гражданския кодекс на Германия.

Член 14 — Удостоверение за връчване и копие от връчения документ

Формуляр К в приложение I (удостоверения за връчване на документи) може да бъде попълнен на немски или английски език.

Член 15 — Разноски по връчването

Разноските по член 15, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/1784 за връчването на документи от съдебен изпълнител зависят от обстоятелствата в конкретния случай. По принцип разноските могат да достигнат сумата от 37,25 EUR, към която се прибавят разходите за изготвяне на копия или такса за заверка на копия. Точните разноски в отделните случаи са посочени в Закона за съдебните изпълнители (*Gerichtsvollzieherkostengesetz (GvKostG)*), по-специално в съдържащия се в него списък на разходите.

Член 17 — Връчване от дипломатически представители или консулски служители

На територията на Федерална република Германия връчването на съдебни документи от дипломатически или консулски мисии съгласно член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2020/1784 не се разрешава, освен ако документите трябва да бъдат връчени на граждани на държавата членка, в която са били издадени (член 1067, параграф 2 от ZPO).

Член 19 — Връчване по електронен път

Съгласно германското право връчването на документ чрез обикновена електронна поща по принцип не е разрешено. Съгласно член 19, параграф 1, буква б) обаче Германия разрешава връчването на документ от друга държава членка на адресат в Германия, доколкото са изпълнени следните условия, определени в съответствие с член 19, параграф 2:

- цялостта и автентичността на електронния документ, който трябва да бъде връчен, могат да бъдат проверени от адресата;
- самоличността на адресата и неговото съгласие за това електронно връчване на документи в контекста на въпросната процедура са установени, а цялостта и автентичността на обратната разписка могат да бъдат установени.

Член 20 — Пряко връчване

Съгласно член 20 от регламента съдебните документи могат да се връчват пряко на територията на Федерална република Германия, при условие че германското гражданско процесуално право изрично допуска пряко връчване.

Съдебни документи са например съдебните решения, но не и исковите молби. Връчването на последните се урежда от член 21 от регламента. Пряко връчване се допуска по инициатива на страните (член 191 от ZPO); осъществява се от съдебния изпълнител (член 192 от ZPO).

Така например се допуска връчване от съдебен изпълнител на съдебно решение с цел изпълнение съгласно член 750, параграф 1 от ZPO, връчване на други подлежащи на принудително изпълнение документи, посочени в член 794 от ZPO, връчване на определения за налагане на запор съгласно член 922, параграф 2 от ZPO или за постановяване на временни мерки съгласно членове 936 и 922 от ZPO.

Член 22 — Неявяване на ответник

При условията, определени в член 22, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2020/1784, германските съдилища могат да постановяват решения по спорове, когато документът за образуване на съдебно производство или друг равностоен документ е бил публично връчен във Федерална република Германия в съответствие с член 185 от ZPO.

Молба за възстановяване на срока за обжалване по смисъла на член 22, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2020/1784 не се приема за разглеждане, ако е подадена след изтичането на една година от края на пропуснатия срок (член 234, параграф 3 от ZPO).

Член 29 — Съотношение със споразумения или договорености между държавите членки

Федерална република Германия и Република Австрия продължават да прилагат споразумението, сключено от техните правителства на 6 юни 1959 г., за по-нататъшно опростяване на правния обмен в съответствие с Хагската конвенция от 1 март 1954 г. (публикувано в австрийския Федерален държавен вестник (BGBl.) № 27/1960 и в германския Федерален държавен вестник (BGBl.) 1959 II, стр. 1523).

Член 33, параграф 2 — Уведомление за ранно използване на децентрализираната информационна система

Не е приложимо.

■ Последна актуализация: 02/08/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.